

• Всички същества са клони на Дървото на Живота • Учителя

ЮЛИ - АВГУСТ 2012 г., брой 6 (68)
година VIII

Наближило е Царството Божие

Две начала работят в света: едното начало твори, а другото разтворва, едното начало нарочат Сатана, а другото - Бог. В старо време са ги наричали Ормузд - Христос, и Аriman - Сатана. Сега ще ви приведа един пример, за да обясня една от своите главни мисли. Той е следният. В миналото, още в предисторически времена, съществуvalи две царства, две раси в света. Едните са били хора светещи, а другите са били тъмни хора, хора на тъмнината. И едните, и другите обаче са били еднакво умни и мъдри.

Царят на светещите хора се казвал Ормузд-Дей, царят на черните се наречал Аriman-Таад. Това е митология, останала в персийското учение. В царството на Аriman-Таад са съществували всички най-фини, най-усъвършенствани оръжия и всякакви задушливи газове. Там имало големи ограничения, навсякъде владеел ред и порядък, но редът и порядъкът на онези наши съвременни фабрични изделия, редът и порядъкът на онези колелета, които се движат във фабриките. Там всичко било хармонично,

но, но тежко на онзи, който дойде под зъбци те на тези колелета - той да му мисли! Хората от царството на Ормузд-Дей се ползвали с пълна свобода.

Между тези две царства имало постоянни войни, но нито едните, нито другите могли да победят. Всичките най-усъвършенствани оръжия, които поданиците на цар Аriman-Таад могли да изобретят, щом влизали в царството на Ормузд-Дей, се превръщали на пари. Всичките им коне, колесници, картечници, всичко се разтопявало в царството на

Ормузд-Дей, превръщало се в пари. Тогава те са имали хиляди пъти по-усъвършенствани картечници, отколкото тези, които сегашните културни хора имат; сегашните са играчка, сравнени с тогавашните. Някои мислят, че само сега има такива усъвършенствани оръжия. Какви страшни картечници е имало тогава! Ние виждаме какви големи огньове, какви силни електрически токове има по небето. Те са употребявали тогава тези токове, които и днес могат да се прилагат.

продължава на стр. 2

Филмова премиера

На 12 юли киносалонът на филмотечно кино „Одеон“ събра многобройна публика, дошла на филмовата премиера, посветена на 148 г. от рожденията на Учителя. Празничната филмова вечер откри Боряна Матеева от Националната филмотека. Тя изрази радостта и благодарността си от това, че филмотечното кино е станало домакин на събитие, посветено на рожденията на един такъв велик българин.

След това бяха представени филмовата импресия „Завета на цветните лъчи на Светлината“ и документалния филм

„Едно хубаво място за почивка“, представящ интересната съдба на мястото, наречено „Градината на Учителя“. Режисьор и сценарист на филмите е Галина Герасимова, а оператор и монтажист - Светла Нейкова.

Да пожелаем на авторите на тези филми все така вдъхновено и всеотдайно да

творят, за да можем чрез тяхното творчество да навлизаме отново и отново в градината на Духа, в Завета на Светлината.

Юбилейната изложба на Лили Димкова в НДК

18 юни - 20 юли 2012 година

С юбилейната изложба на Лили Димкова „Светлина и движение“ в галериите на СБХ на ул. „Шипка“ 6 (29.05.-17.06.2012) беше поставено началото на честването на осемдесетгодишнината на художничката.

От 18 юни 2012 г. арт-галериите на НДК е новият домакин на изложбата на Лили Димкова, в която са изложени 107 нейни картини, и от та-

зи дата стартират Дни

на духовност, иниции-

лен граждански инициативен комитет „Петър Димков“.

Програмата включва филми, беседи, презентации, камерни концерти и други, чрез които се представят личността на Петър Дънов - създател на Учението за Любовта, хармонията и красотата, както и на Петър Димков - негов ученик и народен лечител, будител и родолюбец.

продължава на стр. 2

Правилник

за Вътрешния рег в Духовната планинска школа „Рила - 2012“

Лятната духовна школа на Рила се организира от ДО „Бяло Братство“ България в района на Седемте езера на територията на Национален парк „Рила“. Школата е предназначена за членове на Духовно общество „Бяло Братство“ и обслужва нуждите им за духовно усъвършенстване. Настоящият правилник е създаден от комисията за Лятната духовна школа на Рила и е одобрен от Управителния съвет на ДО „Бяло Братство“.

I. Поддържане на ред и чистота в лагера.

1. Отпадъците се събират, разделени по видове - хранилни, стъклени, метални, пластмасови и хартиени. Всеки лично си събира собствените отпадъци и ги транспортира обратно до определените за целта места.

2. В района на лагера и езерата не трябва да се перат дрехи. Ако това се налага, то трябва да става в хижа „Рилски езера“.

3. Желателно е всеки да си носи метличка и лопатка за поддържане на чистотата във и около палатките.

4. Преди заминаването от лагера всеки е длъжен да остави след себе си във възможно най-добър вид мястото, на което е била разпъната неговата палатка, както и района около нея.

5. Не се допуска присъствието на домашни животни в лагера, на Молитвения връх и на Паневритмия.

6. При монтиране на палатките не се прави окопаване, подравняване, вадене на чимове.

7. Забранява се паленето на огън. Има разрешение само за общото ни каменно здание с огнище, и то през деня. По правило до огнището имат достъп само дежурните по кухня.

8. Всеки трябва да се включва в носенето на вода за кухнята всекидневно, извън дежурствата по кухня. Това е благословение, защото е работа за общото.

9. Забранено е в лагера да се употребяват месо, алкохол, цигари и наркотики.

10. Вечер след 22 ч. и сутрин до 6 ч. се пази тишина в лагера. Това е време, необходимо за сън.

II. Облекло.

1. В лагера и на Паневритмия ученикът трябва да е добре облечен. Да се носят топли и подходящи за планинските условия дрехи.

2. Не е желателно да се ходи с плажно облекло в района на лагера и най-вече по време на Паневритмия. Не е в традициите на Братството да се носят много къси панталони, сестрите да носят прозирни поли и блузи, големи деколтета, а братята да се разхождат голи до кръста или по потник.

3. Паневритмията трябва да се играе от красиво облечени хора, защото тя е свещенодействие и изява на висши духовни и космични сили.

III. Регистрация на участниците в лагера.

1. Според изискванията на органите на МВР и Дирекцията на Национален парк „Рила“ в лагера се води Регистрационна книга на пребиваващите братя и сестри и се дават номера на техните палатки.

2. Ако в лагера пристигнат гости и желаят да останат, това може да стане само след разрешение на коменданта и поемане на попечителство от ръководителите на групите.

3. Необходимо е да се проявява бдителност за проявите на външните лица. Отговорниците на групи трябва да оставят по един пазач, когато групата отсъства от лагера.

продължава на стр. 3

Наближило е Царството Божие

от стр. 1

Някои от вас казват: „Какво трябва да правим?“. Ще работите според правилата на поданиците на Ормузд-Дей: ще превръщате всички вещества на въздухобразни и лъчебразни - нищо повече! Това е силата на праведния. И Христос на едно място от тази глава казва: „Ето, Аз ви пращам като агнета между вълците, не вземайте нито тържик, нито друго нещо в себе си!“. Защо? Защото ще ви оберат. А така, като нямате нищо, няма какво да ви обират. Като имате, щом ви срещнат разбойници, ще вземат всичките ви неща. Тръгнете ли със скъсани дрехи, със скъсана шапка, със скъсанни обувки, като най-последен бедняк, като ви видят в този вид, ще кажат: „Бедняк е той, оставете го да си върви!“. Ако тръгнете с един модерен цилиндр, с най-хубави дрехи и обувки, ще кажат: „Спрете този, има какво да се вземе от него!“.

Хората днес не могат да разберат, че се намират в една неприятелска страна, и казват: „Защо трябва да се отрека от богатството си?“. Ще се отречеш и оттатък ще минаш. Смъртта, това е царството на Аriman-Taad - когато умирате, вие сте в тяхното царство, те ще вземат всичко. И тогава Христос казва: „Превърнете се...“. На какво? Превърнете се в едно въздухобразно вещества. Така беше и с Христос: хванаха Го и Го заковаха на кръста, същите тези поданици на Аriman-Taad Го съдиха. Пилат беше един от техните членове, еврейските свещеници също бяха негови поданици. Те произнесоха смъртната присъда, но какво стана после? Христос им даде тялото Си, но възкръсна. Той се превърна на какво? Той превърна материията на тялото Си в лъчиста материя, минаваше през тъкани и никой не можеше да Го види, да Го хване. Римските закони не можеха никъде да хванат Христ-

tos - Той веднага изчезваше, ставаше невидим и те питаха: „Накъде отиде Христос?“. Нагоре.

Лошото е, че Христос сега и нагоре, и надолу - навсякъде отива. Сега поданиците на Ормузд-Дей приготвят една атака на този свят. Знаете ли каква атака? Те вече са приготвили своите батареи и ще ги пратят към този свят. Те ще превърнат всички в парообразно състояние и изведнък ще освободят света от неговите грехове. И всички вие, които ще минете през този Божествен Огън, ще освободите душите си и ще бъдете свободни от робство. Ние казваме: всички хора ще трябва да преминат през този Огън. Казва Писанието: „Наближило е Царството Божие“. И тогава у всички трябва да се събуди само една велика идея. Къде са нашите братя, къде са нашите сестри?

Питам: как ще си объяснете следния факт, следното противоречие? Един човек до вчера ви е величал, до вчера ви е любил, а утре се обръща против вас и говори най-грозните, най-скверните неща. Същият човек ли е той? Не е същият човек. Има множество на съзнанието. Онзи ваш приятел, който ви обичаше и който живееше в това тяло, изчезва и сега в същото тяло дохожда да живее друг, който ви мрази. Този, последният, е от царството на Аriman-Taad. Той може да ви припише такива престъпления, каквито и не сте сънували. Аз знам много такива случаи. Някой път някой каже на някой мъж: „Знаеш ли, аз видях жена ти с еди-кой си на разходка“. Изведнък космите на този човек настърхват: жена му някъде в университета посещава лекции, учи се, а той се беспокои.

Питам, как е възможно такова съмнение. Това човешката душа ли е, която може така да се прояви? Аз се чудя как може човек така да изопачи фактите! Аз знам много свещеници, които съзнателно изопачават Истината. Това не са

свещеници, това не са светли духове, това не са поданици от царството на Ормузд-Дей. Един човек, който може да ми снеме главата, един човек, който може да ми извади сърцето, един човек, който може да се подиграе с мене, аз не го считам за свой брат; нито мене може да считате за ваш брат, ако и аз постыпвам така. Аз считам за брат този, който може да ме извади от тинята. Ако аз извадя една жена от тинята и за да я извлека оттам я прегърна, а тя после говори лошо за мене, казва, че съм я прегърнал, питам: тази жена спасена ли е? Шом тази жена допуска, че с нея се върши престъпление, такава жена лесно се подкупва. Тази жена заслужава ли спасение? Не, тя пак отива в тинята, тя не е спасена.

Аз се чудя на хората

за онзи, който ти казва, че те обича, че това е Любов? Ами ако аз те любя като един вълк? Ако е въпрос за любов, нека бъде истинска любов, нека ти говори с езика на Любовта.

Всички вие трябва да проповядвате: „Наближило е Царството Божие“. Нека тази Любов бъде между братята, нека бъде между приятелите, нека бъде между вярващите, нека бъде между всички и навсякъде! Някой казва, че бил роден от Бог. Чудни са тези хора, които казват, че били родени от Бог, а при това нямат никакви плодове. Какво ще бъде, ако някой казва, че е роден от Бог, а родените от него са вълчата? Не, Христос е казал преди векове: „Дървото се познава само по плодовете си“. Всеки човек се познава по своите дела, всеки човек се познава от своите чувства, от онова,

казва: „Проповядвайте, че е наближило Царството Божие“. Сега в целия свят се образува едно ядро от хора: англичани, французи, германци, американци, китайци, японци, българи, сърби, турци, черни, па и всякакви, които образуват една нова раса в света, един народ с по-други схващания от сегашните, с друг морал. Кой групира всички тия хора? Ормузд-Дей, или ще кажем, че Христос ги групира, или законът на Любовта, или Великият Божествен закон ги привлича, за да се опознаят и да работят заедно. Какво име ще се даде на тази сила, която ги привлича, това е все едно.

Най-после аз казвам: българите могат ли да дадат един контингент от такива хора? Могат. Нека всички благородни хора от православната или от евангелската, или от католическата църкви, нека всички свещеници и владици да излязат на сцена! Не е въпросът за този, за онзи... Нека всички излязат - нали всички са християни? Това е Христовото учение - да се проповядва Любовта. Туй учение е обзело целия свят. И ако българите не изпратят там свои поданици, те ще изгубят. Онези народи, които изпратят там свои поданици, името им ще се запише в това велико Царство, а онези, които не изпратят свои поданици, името им ще се зачеркне и от тях помен няма да остане. Казва Писанието от преди хиляда години: „Онези народи, които не служат на Бога, нямат никакво бъдеще“.

Та казвам: остават ви три неща, които трябва да внесете в себе си. Вие ги имате, но като кажете, че сте християни, че сте новородени, това подразбира, че трябва да растете. Радвам се, че сте новородени, но казвам: трябва да израснеш, братко, още повече. Някой казва: „Аз съм работил“. Радвам се, братко, но още повече трябва да работиш. „Аз съм писал.“ Още повече ще пи-

при тези им прояви! Това наричам множественост. Аз имам друг термин за това нещо: сродна двойственост на човешкото съзнание. Това не е Божественото. Шом във съзнанието на един човек има раздвоение, щом той може да говори и така, и иначе, това не е Божествено. Когато дойде Царството Божие във вас, ще има само една мисъл. Това значи да познаваме себе си. Понякога ти чувствуваш, че в тебе се явява нещо странно - ти изльжеш себе си и при това казваш: „Интересът ми диктува така да постъпя“. Не, ти ще отхвърлиш този интерес. Това не си ти, нищо повече, този твой интерес ще те погуби. Знай, че Любовта идва само от Бог. Ти уверен ли си възвишеното и благородното в него. Ние не живеем за хората, ние живеем в един Божествен свят, пред лицето на онези наши братя, между които един от първородените е Христос. Говоря ви за Христос, понеже Него познавате. Христос е израз на Любовта, на абсолютното безкористие. Да бъдеш християнин, значи да бъдеш абсолютно безкористен - нищо повече. Нямаш ли това съвършено безкористие, ти не можеш да бъдеш християнин, ти може само да носиш името християнин.

Абсолютно безкористие и пълна любов! Да любиш Бог с всичкото си сърце, да любиш близкия си като себе си и да любиш враговете си, това е християнското учение. Христос

пълнения на пиано от десетгодишната Александрина. Програмата включващо още концерт на хор „Евера“ и камерен концерт на Симеон Симеонов, посветени на 148-годишнината от рождения на Учителя Беняса Дуно.

Дните на духовност бяха открыти от Даниела Кънева, която включи в програмата своя фильм „Индия - земя на богое и хора“, а сред гостите в артгалерието на НДК беше посланикът на Ин-

дия в България и Македония н.п. г-н Дивябх Манчанда.

Сред лекторите бяха Христо Карагьозов, Константин Златев, Христо Маджаров, Андрей Гриева, Тодор Ялымов и други.

Препълнената при всяко събитие артгалерия на НДК показва, че хората имат нужда от едно общо духовно съпредизвяване, а досегът до магичните картини на Лили Димкова беше онзи мистичен и търсен духовен фон.

Мая Филипова

ли и в нейно присъствие участваха в артателието „Да нарисуваш Светлина-

та“, рисувайки своята Дъга. Малките художници рисуваха на фона на из-

Юбилейната изложба на Лили Димкова в НДК

от стр. 1

Стилиян Иванов. С беседи и мултимедийни презентации бяха отбелязани 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на Светлината“, делото на Учителя, личността на Будителя и народен лекител - Петър Димков, както и учението на богословите - предвестници на Ренесанса. В дните на духовност бяха включени и деца на възраст от 3 до 7 години от Детска школа по изобразително изкуство „Бялото кокиче“, които сред картините на Ли-

дия в България и Македония н.п. г-н Дивябх Манчанда.

Сред лекторите бяха Христо Карагьозов, Константин Златев, Христо Маджаров, Андрей Гриева, Тодор Ялымов и други.

Препълнената при всяко събитие артгалерия на НДК показва, че хората имат нужда от едно общо духовно съпредизвяване, а досегът до магичните картини на Лили Димкова беше онзи мистичен и търсен духовен фон.

Мая Филипова

Кодекс

на ученика от Лятната планинска духовна школа /Рила, Седемте езера/

Предназначенето на този кодекс е да представи в кратка форма моралните норми на Лятната духовна школа на Бялото Братство, която се провежда на Рила в района на Седемте езера. Трябва да се знае, че тук, на Рила, животът в школата е път на интензивно ученичество, който е свързан органично с Окултната школа на Бялото Братство, открита от Учителя през 1922 г. в София. Това означава, че за участието си в Лятната духовна школа ученикът трябва да познава и спазва правилата на Окултната школа, а именено:

1. Първото нещо, което се иска от ученика, е **смирение** - да знае, че вечното, безграничното не може да се вмести в преходното, ограничено.

2. Как ще пристъпи ученикът в Божествената школа? - **С благоговение**. То е вътрешно качество на душата. За да следва с успех, той трябва да прояви всичкото благородство на ума и сърцето си и върху него да гради своето бъдещо щастие, своя бъдещ живот.

3. За да има успех в работата си, ученикът трябва **всичко да върши с любов**. /Правила, дадени на 16.03.1922 г./

Участието в ЛДШ е привилегия и отговорност.

Ученикът трябва да знае, че в Школата на Рила се изучава свещената наука на всички времена - езика на Вечния, и че Словото на Учителя е път към Бога.

Ученикът трябва да знае, че животът в Школата е организиран в онзи непосредствен, космически ритъм, който е израз на живота на Цялото и е в съгласие с Великия и Безграничния. Той се заключава в духовните наряди, Паневритмията, изучаването на Словото на Учителя, братския живот, трудовото участие, запазването на екологическата среда и други дейнос-

ти.

Ученикът трябва да знае, че той идва на планината не само заради чистия въздух и сънцето, но да изрази Любовта си към Бога. Тази Любов е ключът на неговото развитие.

В Лятната духовна школа на Рила Учителя е разкрит специфични правила, без които ученикът не може да постигне целите на своето развитие. Тези правила Той ги е изнесъл в множеството Рилски беседи. Правилата не са произволни, а са израз на законите на разумната Природа. Ето и някои от тях:

1. **Спазвай правилата на планината.** Когато дойдете на планината, трябва да имате разположението на планината! А това може да стане, като спазвате нейните закони. Отнасяйте се към нея с чувство на благодарност и благоговение. Всяко едно място тук е място за събиране на специфична енергия. Каквото вършите, благодарете.

Благодари на Бога и на светлите същества, които покровителстват това място. Знай, че Бог е отворил път да дойдем дотук. Ако не бе Той, канарите, силите биха ни препътивали, пътят ни щеше да бъде затворен.

Каквото вършите, благодарете. Без благодарност не може да става правилна обмяна между хората на Земята и възвишенните същества в разумния свят. Добре е човек да мисли за напредналите същества, за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота! И когато мисли, да изпитва любов към тях. Ако човек има любов към тях, те ще му се изявят.

4. **Спазвай идеала за Абсолютна чистота.** Планината обича чистотата. Пазете като свещен завет чистотата на планината. Всяко късче хартия, останки от храна, тор от добитък - всичко това трябва да се отстрани.

Спазвай и психическа чистота. Природата обича да нямает никакви тревоги и грижи, когато отидете в среда на нея. Потребно е е най-малко една седмица, за да ви освободи от всички тези неща и после да влезе във вас от своеето съдържание.

Спазването на чистотата означава ученикът да се освободи от тревогите и грижите на света. Помнете също, че планината, високото място не търги лиши мисли и желания. Планинските места са крайно опасни. Тук атмосферата е толкова чувствителна, че ако направите нещо отрицателно, ще пострадате.

Пазете чистота във всяко отношение.

5. **Имайте правилна обхода помежду си.** Спомагай-

за създаването на светла братска атмосфера на любов, уважение и взаимопомощ. Да не си мислите, че вие знаете, а другите не знаят. Може да ви попита някой другите правят ли погрешки? Вие кажете: „Не зная“.

Помагай на драго сърце. Човек като помага на другите, помага и на себе си, като прави добро, помага и на себе си. Редовно носи вода за братска-

ти.

гащното и бъдещото развитие на човешката цивилизация. Ти ставаш сърваторник на Бога. Най-малкото, което можеш да направиш, е да запазиш екологическата среда такава, каквато си е.

Тук, на планината, трябва да вървите внимателно. Като вървите по път, който не е направен, не гледайте настани, не гледайте нагоре, а надолу. Когато вървите по планината, не бързайте, не се смущавайте. На планината не крачете бързо. По стръмните места на всеки 100 метра се спирайте и си почивайте - във време на почивка ще добивате енергия.

3. **Благодарност.** Каквото вършите, благодарете.

Благодари на Бога и на светлите същества, които покровителстват това място. Знай, че Бог е отворил път да дойдем дотук. Ако не бе Той, канарите, силите биха ни препътивали, пътят ни щеше да бъде затворен.

Каквото вършите, благодарете. Без благодарност не може да става правилна обмяна между хората на Земята и възвишенните същества в разумния свят. Добре е човек да мисли за напредналите същества, за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота! И когато мисли, да изпитва любов към тях. Ако човек има любов към тях, те ще му се изявят.

Едно от правилата тук е: всичко ще ядете тук, преди да е залязло Сънцето. Вода може да пие;

залезе ли Сънцето, никакво ядене.

Стойте гладни - то е за предпочита-

не.

7. **Трудово участие в братския живот.**

Знай, че в Лятната духовна школа общата работа е обичана от всички. Необходимо е с готовност да се отзовеш на всяка нужда за обща работа.

Знай, че тук всяка работа добива характер на задача, която се явява неразделна част от Школата. Ти, като ученик, трябва да я изпытниш с любов и внимание. Животът в Школата се нуждае от постоянно чистене на лагера и района на езерата, от поправянето на пътеки и направата на мостове, решаване на продоволствени въпроси и др.

Всички тези дейности трябва да се извършват без заповед и нареддане - тихо, скромно, незабелязано и без шум. Знай, че работата за Божественото е винаги приятна и че истинската работа е тази, която произтича от Любовта.

Правилник

за Вътрешния рег в Духовната планинска школа „Рила - 2012“

от стр. 1

IV. Прехрана.

1. За целта се организира бесплатна кухня и братска трапеза - сутрин се осигурява гореща вода, а на обяд - топла храна.

2. Издръжката на кухнята е чрез доброволни средства и дежурства.

3. Дежурните групи по кухня осигуряват необходимите хранителни продукти.

4. Не се приемат продукти от външни лица и туристи за общата кухня.

5. Разноските на лагера се покриват чрез доброволни дарения, които се събират в братска каса. Касата се отваря ежедневно в края на деня, след вечерен наряд, от избрана комисия от трима души, изработвата се протокол, а набраните средства се заприходяват и отчитат пред Общото събрание на Братството.

6. Всеки участник трябва да носи основното количество необходими хранителни продукти за себе си и хляб за първите 2-3 дни.

V. Организиране на живота в Духовната планинска школа.

1. Ръководството на лагера е от упълномощени от Управителния съвет лица.

2. При откриването на лагера на 1 август се организира Общо събрание, на което се разпределят отговорностите и задълженията за работата на Школата.

3. Следвайки дългогодишните традиции на Планинската школа, след откриването на лагера се създават т.нр. „Четири съвета“ за организиране на братския живот по методи и наставления, дадени ни от Учителя.

3.1. Съвет на физическия труд.

Организира следните групи:

а) Група по чистотата, опазване на околната среда и благоустройството на района на лагера;

б) Група за доставка на хляб, дърва, газ и продукти за кухнята;

в) Група за охрана на лагера;

г) Група за общи екскурзии.

3.2. Съвет за духовния живот.

Организира следните групи и комисии:

а) Група за музикална и художествена дейност;

б) Група по Паневритмия, гимнастически и окултни упражнения;

в) Комисия по свещенодействията - молитви, наряди, ритуали, бдения;

г) Комисия за работа с децата.

3.3. Съвет за просвета.

Отоваря за групата по изнасяне на сказки на научни, окултни, здравни, музикални, екологични и други теми.

3.4. Съвет на примирителите.

а) Група за разглеждане и примиряване на възникнали спорни въпроси и противоречия във взаимоотношенията;

б) Контактна комисия за работа с гости на лагера.

Забележка. Членовете на групите и комисиите могат да имат приемственост и заменяемост. Желателно е всеки участник в Лятната духовна планинска школа да се включи в дейността на някоя от групите и комисиите, в дежурствата, като така даде своя принос в общата работа.

VI. Задължения на дежурните екипи:

1. Осъществяват 24-часово дежурство от 16.00 ч. до 16.00 ч. Да осигурят топла вода, която се раздава сутрин, след приключването на духовния наряд, и топла храна след 13.00 ч.

2. Да зареждат кухнята с вода, като в края на дежурството оставят всички съдове пълни.

3. Поддържат ред и хигиена в кухнята и района около кухнята.

4. Всички отпадъци от кухнята се опаковат и транспортират ежедневно с коне за извозване до сметището.

5. Осъществяват надзор и контрол над лагера.

6. Пристигащите туристи се посрещат любезно и им се оказва съдействие.

7. Хигиенизират и тоалетните на лагера в 10 и 15 часа.

8. Организират и провеждат духовните наряди - сутрин и вечер.

9. Посрещат новопристигналите братя и сестри и им съдействат по устройването им в лагера.

Забележка: Задълженията на дежурните екипи и работата на съветите в някаква степен се дублират, което изисква сътрудничество при изпълнение на поставените задачи.

Лятната духовна планинска школа на Рила ще работи 1 до 22 август 2012 година. От 23 до 25 август работната група ще действа по закриване на лагера.

Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истинка, Божията Добродетел и Божията Правда да пребъдат с нас на Рила!

**Постоянна комисия „Рила“
Управителен съвет
София, юли, 2012 г.**

Съобщение

Лятната духовна школа на Рила ще се проведе от 1.08. до 22.07.2012 г. в района на Седемте езера на Рила. Организатор на Школата е Духовно общество „Бяло Братство“, България. Школата е предназначена за неговите членове, които следва да спазват следните изисквания:

1. Да приемат и спазват законите на държавата, правилника на Лятната духовна школа, моралните норми на Обществото и правилника на Национален парк „Рила“.
2. Настаняването в лагера на Бялото Братство става след задължителна регистрация.
3. Участниците да са екипирани и оборудвани за живот при алпийски условия.
4. За желаещите ще бъде организиран транспорт от София - ул. „Щерю Атанасов“ 6, до лифта на х. „Пионерска“. Заявки за транспорт: тел. 0893 322 418 Жоро.
5. Транспортирането на багажа с коне от х. „Пионерска“ до лагера ще се изпълни от Спас Спасов. Заявки могат да се подават на тел. 0898 224 482.
6. Информ

Планината като Духовна школа

Като сте дошли на планината, вие трябва да бъдете готови на всякакви изненади. Не е лесно да се хармонизира човек с течението на силите на Природата. При такива случаи светиите са прекарвали в молитва и в дълбоко съзерцание. Така те се нагласявали със силите в Природата и са минали благополучно през големи изпитания. Сега и на вас казвам: не се страхувайте, но изучавайте Природата! На каквото изненади да се изложите, работете с мисълта си да се хармонирате с планината и със силите, които действат в нея. От влагата и дъжда може да почувствате болки в ставите, в краката, в гърба, но и това не трябва да ви плаши. Движете се, мислете върху всичко, което става около вас. Като трансформирате енергията, които сте приели от планината, всичко ще мине. Планината иска герои, които я разбират и изучават. Когато децата безпокоят майките си, последните им дават бонбони. Щом видят бонбоните, децата стават мирни. Когато Природата ви смущава, трябва да приложите разумността си. Значи, за децата - бонбончета, а за хората в планината - разумност.

„Закони на Доброто“, „Упътвания и наставления“, стр. 361-362.

Като ходите по планините, вървете бавно, спокойно, без бързане. На всеки сто метра спирайте за малка почивка, на крак, около 30 секунди. Във време на почивка ще придобивате енергия. Колкото по-високо се качвате, по-бавно ще вървите. По този начин ще се приспособите към силите на Природата и ще ги използвате правилно. Иначе те ще ви противодействат. Щом силите на Природата ви противодействат, вие ще харчите енергията си, без да се ползвате от тях. Всяка частица от планината е свързана с Разумното начало, което работи в Природата. Следователно като се качвате по планинските върхове, мислете за службата, която те изпълняват в Природата, за да се свържете с разумността в нея. Всяка планина, всеки връх, всяко езеро има свое велико предназначение. Помните - където и да ходите - по езера, по планини или върхове - работете съзнателно, учете и прилагайте. Докато работата е приятна, тя е Божествена. Щом не е приятна, щом се вкисвате - тя е човешка. Работете с приятност и радвайте се на Божието дело!

„Царският път на душата“, „Божественият ръб“, стр. 47.

Станете проводници на Божественото учение. Растенията и животните са също проводници на Божественото учение. Ако разбирате това, ще се ползвате от живота. И реката е проводник на Божественото учение. Ако разбиращ тази река, ти ще се ползваш от нейната сила. Достатъчно е да се спреш съзнателно пред едно дърво, пред един извор, за да разрешиш задачата си правилно. И при камъка да се спреш, ще придобиеш една нова идея. От това гледище всички камъни, растения и животни са формули в Природата. Течението на реките, веенето на вътъра, движението на облаците, предаването на слънчевата светлина - това са образи, чрез които се проявява разумното в света. Ако не разбиращ това, ти мислиш, че всичко в света е произволно. Сънцето, кое то изгрява, е език на разумната Природа. Вътърът, който вее, водата, която тече, растенията и цветята, които цъфтят - това е езикът на Разумната Природа. Всичко това е резултат, но зад този резултат се крие нещо разумно.

„Начало на Мъдростта“, „Изключителни условия“, стр. 351-353.

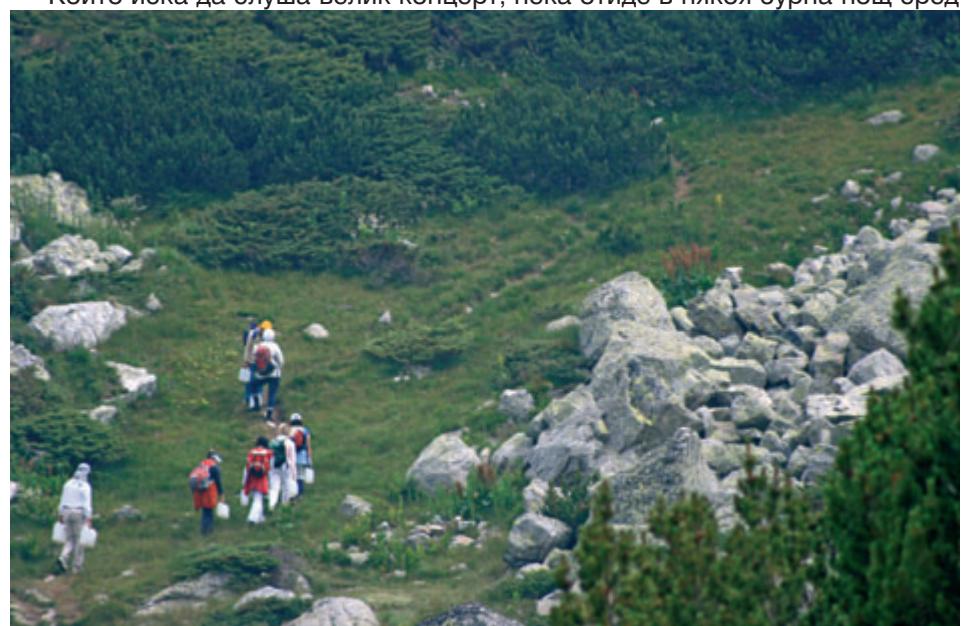
За да си починат очите ви, спирайте очите си на красиви неща. Когато сме в гората, да изберем най-красивите места. Ако е канара, избирайте, където има красиви линии. Като поставите очите си, линиите на канарите действат много хубаво. Или ако сте в гората, изберете някой хубав пейзаж, или ако сте край някой река, пак изберете някой хубав пейзаж и гледайте трептенията, които се отразяват във водата. Те действат успокоително. Когато не сте спокойни, търсете най-хубавите линии, красивите места, или гледайте небето. Ако сте в града, изберете някой хубава къща, че да остане красив образ. Или гледайте някой красив човек, обърнете внимание върху очите му, веждите, походката. В дневния порядък трябва да знаем как да си почиваме.

„Буден ум и будно сърце“, „Разумна почивка“, стр. 91.

Не се страхувайте от дъжда! През пролетта и през лятото, когато вали дъжд, излизайте вън да ви намокри добре. Ако сте на пътя някъде, свалете шапката си, нека се намокри главата ви добре. Този дъжд е благословение за човека. Щом вали дъжд, благодарете, че сте се окъпали, че сте направили една електрична баня. Желая ви вашите мисли, чувства и постъпки да се окъпят. Дъждът, който иде отгоре, е разумен. Той носи в себе си мощни сили. Растения, животни, хора, които са намокрени и окъпани от този дъжд, се благославят. Повечето хора имат неестествен страх от дъжда, като че са направени от захар. Ония, които са направени от захар, не ги съветвам да правят дъждовни бани. Обаче ония, които са направени от устойчива материя, трябва да правят всяка година поне по десетина дъждовни бани.

„Езикът на Любовта“, „Еднообразие и разнообразие“, стр. 391.

Който иска да слуша велик концерт, нека отиде в някой бурна нощ сред

Природата и застане близо до някоя канара: там ще слуша ехото на всички гърмотевици, ще гледа как мълниите разкъсват небето, ще чува падането на дъждовните капки, придружено от бученето на вътъра. Във всичко това той ще схване великата хармония на Природата. Падането на дъждовните капки е говор. Обаче това ще разбере онзи, който има ухо да чува и очи да вижда. На сутринта ще се върне радостен, в добро разположение на духа и ще каже: „Тази нощ присъствах на един велик концерт в Природата!“. Който не разбира тази красота, той ще каже: „Да ме пази Господ втори път да преки ве подобно нещо!... Когато Мойсей се качи на Синайската гора, там също така имаше дъжд, вътър, бури, светковици. Да слушаш и да разбиращ тази велика симфония, това подразбира да си съвършено сам сред Природата, кацнал на някоя канара като птичка, и оттам да броиш всяка дъждовна капка и да я нарочиш с нейното име, както музикантът нарича всяка нота; да схвашаш песента, която вътърът изпълнява, и да пееш след него; да следиш гърмотевицата спокойно и да чуваш в нея повишавания и понижавания, каквито срещаме в музиката. И най-после, докато се изпълнява тази симфония, да можеш да определиш нейния темп - де върви пиано, де - алгеро, де - адажио и т.н. Това значи разбиране!... На онези от вас, които са смели и решителни, ще дам следната задача: през бурна, тъмна нощ ще ги изпратя на някой планински връх, там да прекарат цялата нощ. Сутринта, като се върнат, ще ги питам: Разговаряхте ли с дъждовните капки, с вътъра, със светковици и гърмотевици? Чухте ли и разбрахте ли великия симфоничен концерт, който Природата ви даде?“. Така са правили всички ученици на окултурните школи.

„Възможни постижения“, „Природните звукове“, стр. 246-248.

Днес човечеството не се нуждае от религии, то не се нуждае и от храмове. Ако е въпрос за храм, по-хубав храм от Небето няма. Дигни очите си нагоре към небето, погледни звездите и кажи: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си създал!“. Ако и след това искаш нещо хубаво, обърни внимание на буболечиците, на птичките, на растенията, на чистите кристални извори и нека в тебе се зароди велико вътрешно желание да се позанимаеш с тях, да научиш защо са създадени те. От всичко ти трябва да изпиташ красав трепет на своята душа.

Питам: какво правят съвременните хора? Като се намерят пред някой чист планински извор, изведнък натопяват вътре калните си обуща, да ги измият. Не, приятелю, намериш ли се пред такъв извор, ще се спреш пред него с благовение, ще свалиш шапката си, ще измиеш лицето си, ще пиеш от водата му и ще кажеш: „Господи, помогни ми да изчистя сърцето си и да просветя ума си като водата на този извор.“ Изворът е жив. От хиляди години при него седи някой възвишен дух и работи, изпълнява своето предназначение. Затова отидете ли при някой извор, пийте от водата му, измийте се и благодарете!

„Влизане“, „Влизане“, стр. 24.

Когато сте неразположени, омъчнени от нещо, правете различни опити да трансформирате състоянието си. Ако човек е посветен, той ще се ползва от всичко. Вземете например мъха. Камъните, които не могат да служат като почва за висшите растения, са добра почва за мъха. За да живее върху камъните, мъхът все извлича някаква храна от тях. В такъв случай, когато сте скръбни, обременени от нещо, направете следния опит: вземете една кофа и полейте с нея десет пъти вода върху някой голям камък, като си кажете: „Както водата измива камъка, така нека измие, нека отнесе и моята скръб“. Вие ще кажете, че такъв опит е смешен, защото не може да даде никакви резултати. Опитайте, може този камък, като на мъха, да ви даде нещо! Питам: камъните, като се пекат, не дават ли нещо?

„Любов към Бога“, „Ден на Божията работа“, стр. 137-138.

И камъните не са невежи. Виждате, че един камък седи на едно място с години. Вътър духа около него, но той седи, философства и казва: „За да философствам, спокойствие ми е нужно“. Ако го търколи някой надолу, той се чуди кой е нарушил спокойствието му. Като спре, пак започва да философства. От камъните човек придобива онова вътрешно спокойствие, при което може правилно да разсъждава. Някой погледне камъка и казва: „Камък е това“. Камък е наистина, но от него ти ще вземеш урок на търпение. От водата ще учиш закона на даването. Където минава, водата всяка дава нещо от себе си. Ако мине покрай някое сухо дърво или покрай някоя изсъхнала тревица, тя ще ги наполи, ще ги освежи. И въздухът, който лъжа, дава. И силата, която нуди, дава. Следователно давай и ти, както водата дава. Давай и ти, както въздухът дава. Давай и ти, както силата дава. Камъкът, водата, въздухът, силата служат като предметно учение да научат хората на закона на даването.

„Царският път на душата“, „Проява на Любовта“, стр. 103-104.

Снимки: Илиян Бонев

Планината

Защо отиваме в свещеното царство на планината?

Зада се потопим в живота на планината, да освободим душата си от всички прижи, да почувствуем своето истинско естество, да намерим, да познаем себе си.

Възлизането на планината не е разходка или спорт. То е влизане в нови условия за работа и учение.

Като съзерцаваме величествения свят на планината, когато сме в досег с камъните, цветята, езерата, ние се свързваме с напредналите същества.

Като се събираме тук, на планината, ние имаме за цел да се събуди Божественото у нас, или ние да се събудим за Божественото - да го оценяваме. Считайте, че вътърът ве за вас, реките текат за вас, слънцето грее за вас, планината е създадена за вас.

Ние сме дошли тук, за да възстановим връзката си с Бога. В планината имате най-добри условия за възстановяване връзката си с Бога. Работете съзнателно върху себе си, за да се свържете с Бога. Божественото слизи периодически, зада ни помогне да възстановим Божествената Хармония. Сега сме в такава епоха. Ако не я използвате, ще чакате друго време. Божествената връзка е ключ на всички тайни.

На Рила има места, които

съдържат онзи некотор, нази първична сила. Жизненият еликсир го има по тези места. Като стъпши на такова място, ще се подмладиш. Един ден ще стъпим на такова място. Като стъпим човек на то-ва място, оттам на-сетне за него започва нова епоха, нова фаза в неговия живот.

Само в чистота можем да чуем говора на планината.

От вас нищо не искаш, но искаш да държите чисто, да не хвърляте остатъци, където попадне.

Първото нещо е чистотата. Всяка култура трябва да започне с чистотата на къщата, дрехите, тялото, и тогава да се пристъпи към Вътрешната чистота.

Пазете като свещен завет чистотата на планината. Всяко късче хартия, останки от храна, тор от добърка, който е идвал тук - всичкото трябва да се отстрани.

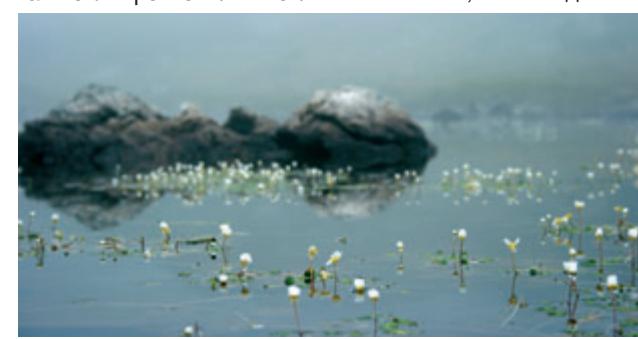
Поставете чистотата за основа на физическия живот, за да възстановите здравето си. Дребнавостите на живота нарушават неговата чистота.

Трябва да имате чистота като физическа, така и на ума и сърцето. Човек трябва

да пречисти желанията си, да види кои от тях са животински, човешки и Божествени, и всяка година да задържа тези, които са човешки и Божествени. Който не живее в чистота, той замъглява хоризонта на своето небе, както облаци са скриват Сънцето от погледа на човека.

Първата задача в живота на човека е да пречисти своята мисъл. Пречисти ли мисъл-

Проект на задачите за АДШ Рила 2012

1. Работа със „Завета на цветните лъчи на светлината“:

- Да се чете Завета всеки ден;
- Лекции, свързани със стогодишния юбилей;
- Цветове и Паневритмия;
- Цветове и музика;
- Багрите в Природата.

2. Бдения - 14, 15 и 16 август.

3. Чистене на езерата.

4. Запознаване на хората с идеята и реализацията на училище на Братството.

5. Редовно изпълнение на комплексите упражнения от Учителя всяка сутрин от 9 часа на мястото за Паневритмия.

6. Водата и значението й за живота.

7. Екскурзии:

- Геологически - учебно-образователни;
- Биологически - учебно-образователни;
- Духовни екскурзии, свързани с изпълнението на различни упражнения - като например упражнението на Петото езеро, дадено от Учителя.

8. Паневритмия:

- Курсове за деца, начинаещи, напреднали и чужденци;
- Дискусия за връзката между Завета и Паневритмията;
- Предложение да присъства в облеклото цветът за деяния;
- Арт-терапия.

Боклукут около нас и в нас

Пластмасата навлезе дълбоко и трайно в нашия живот. Невъзможно е да си представим ежедневието си без нея - найлонови сакчета, компютри и телефони с пластмасови корпуси и детайли, опаковки, части за коли, покриви на къщи и тръби за канализация. А колкото по-консуматорско е нашето общество, толкова повече са остателите вещи, от които искаш да се избавиш, за да се зарадвате с нови. Но за разлика от метала или хартията, пластмасата, уви, е неуничожима. „Всяко парче пластмаса, произведено след изобретяването и през 1909 г., все още съществува, включително като малки частици в океана. На 1000 мили от брега се глумнахме под яхтата и видяхме топченцата - малки парчета пластмаса, които ще се разградят напълно най-рано след 450 години“ - казва Дейвид дъо Ротшилд - издънка на световноизвестната банкерска семейства, който се е отдал на екология.

Учените са картографирали остров от боклуци с големина колкото щата Тексас - т.е. повече от шест Българии, на запад от Калифорния и над Хавайите. Масата му е 3.5 млн тона! Той е от 50-те години и всяко десетилетие площта му нараства 10 пъти! Те са го нарекли „Голямата тихоокеанска камара“. Но не всички подобни острови могат лесно да се идентифицират, понеже са на дълбочина от 1 до 100 м.

Описано е и как се образува боклучената грамада. Празните опаковки и торбички през канализацията попадат в океана. Там теченията ги подемат и понеже се завихрат, набиват здраво отпадъците един в друг. Островът продължава да расте на ширина и височина. Той е в неутрални води и далеч от корабоплавателните маршрути, затова никоя държава не приема усилия за разчистването му. Но тази камара - продукт на човешкия егоизъм, алчност и недалновидност, е особено опасна за здравето и живота на птиците и останалите морски обитатели. Морските костенурки и птиците погълват пластмасови торбички, които вземат за медузи и други мекотели. Те измирят от глад, защото стомасите им се пълнят с пластмаса или пък се заплитат до смърт в боклуците.

Е, ние сме далеч от Тихия океан и може би дълъг ни в Голямата камара да е малък, но на всеки му става мъчно, когато и в най-дивите и красиви места види пластмасови бутилки и опаковки, а по дърветата вместо знамена да се ветреят пъстроцветни найлонови сакчета. Един съсед ми разказа как негово хубаво тело започнало да линее и се наложило да го заколят. В течето му (третия дял на стомаха) открили найлонова торбичка. Стомашните сокове не могли да я разградят и тя останала - а то не можело да смила храната.

Всеки от нас трябва да се замисли при купуване на пластмасови вещи и изхвърляне на пластмасови отпадъци. Когато отиваш на събор, не е ли по-добре вместо дрешка, с която да се накипим, да сложим паничи и чашка? На много събори, включително и на рилски, братята и сестрите отиват, като разчитат, че домакините ще им предоставят и чаши, и паничи, че и лъжички. (Да не говорим, че пластмасата се смята за токсична, но просто не са правени изследвания.) Помислете си: кога ще се разградят? Със сигурност не докато сме живи. Ако бъдат изгорени, те отделят токсични газове. Въздушът, тревата и почвата около заводите за боклук се натравят, заболяванията нарастват. Ние сами режем клона, на който седим. Неизвестно е докъде ни води еволюцията ни и колко време ще трябва на Природата да възстанови равновесието, което с гордия си егоизъм нарушаваме.

Хубаво е да се опитаме да използваме пластмасовите си вещи многократно, когато това е възможно, а иначе да намалим броя им. Наистина, може би този боклук е малък в сравнение с отпадъците на един мегаполис. Но всеки носи своята отговорност.

Вяра Петрова

Природа

Природата! Обкръжени, обхванати от нея, ние нито можем да ѝ се изпълзнем, нито можем да проникнем по-дълбоко. Незвания, неочеквана, тя ни въвлече във вихъра на своя танц и се носи заедно с нас, докато уморени не паднем в ръцете ѝ.

Тя вечно твори нови форми: каквото е налице сега в нея, никога преди не е било; каквото е било, вече няма да бъде - всичко е ново, а всъщност всичко си е и старо. Ние живеем сред нея, без да й бъдем чужди. Тя вечно живее с нас, ала не ни открива тайните си. Ние непрестанно ѝ въздействаме, но власт над нея нямаме.

Тя като че ли възлага всичко на личностите, но от отделните лица не се интересува. Тя вечно твори и вечно руши, но работилницата ѝ си остава недостъпна. Тя е майка, която е изцяло в своите чеда, ала къде е самата ѝ? Тя е единственият художник: от най-просто вещества без никакви усилия създава с максимум съвършенство противоположнитворения и върху всяко намята някакво нежно покривало. Във всяко нещо създане има някаква особена същност, във всяко - различно понятие, а всичко е единно.

Природата ни разкрива дивно зрелище: дали самата ѝ та го вижда, това не знаем, но ни го разкрива тъкмо на нас, а ние незабелязани наблюдаваме задълга. В нея всичко живее, съществува себе си, движи се, но тя самата не отива напред. Тя вечно се мени и нито за миг няма покой! Тя не знае какво е покоят - сама е нало-

же отиват. Тя са длъжни да вървят: пътя знае единствено тя.

Тя има малко стремежи, но те са вечно активни, вечно различни.

Нейното зрелище е вечно ново, понеже тя непрестанно твори нови създратели. Животът е нейното най-добро изобретение; за нея смъртта е средство за повече живот.

Тя обкръжава човека с мрак и постоянно го подтиква към светлина. Тя го привърва към земята и отново го откъсва от нея.

Тя създава потребности, понеже обича движението, и затова с учудваща лекота ги подбужда. Всяка потребност е благодеяние - бързо се удовлетворява и бързо отново възниква. Има много нови възможности и източници на наслаждения в излишните потребности, които тя създава, но всичко отново достига до равновесие. Тя употребява всеки миг за постигане на велики цели и всяка минута се намира при самата цел. Тя е самото щастие, но за нас - за нас е светия.

Тя позволява на всяка мечта. Онзи, който ги разбива в себе си или в другите, него тя назава като страшен злодей. Който обаче доверчиво я следва, негоят приласкава като любими дете към сърцето си.

Децата ѝ нямат брой. Към всяко тя е еднакво щедра, но има и любимци, с които разчита и на честота и дори често ги принася в жертва. Всичко велико тя поема под свое покровителство.

Дори от инициативата тя поражда свои създания, но не им назава откъде идват и накъ-

да създава хиляди езици и хиляди сърца, с които говори и чувства.

Нейният венец е Любовта. Само с любов можем да се приближим до нея. Тя е разтворила бездни между създанията и всички те жадуват да се слеят в общите обятия. Тя ги е разделила, за да ги съедини отново. С едно докосване на уста до чашата на Любовта тя изкупа цял живот в страдания.

Тя е всичко. Сама се награждава, наказва и измъчва. Тя е сурова, и нежна, обича и вдъхва ужас, бива немощна и всемогъща. Всичко в нея е непрекъснато. Тя не признава минало и бъдеще; нейното настояще е вечността. Тя е добра. Аз я благославям с всичките ѝ дела. Тя е премъдра и тиха. От нея няма да изтръгнеш признание в любов, няма да измолиш подарък, освен ако тя доброволно не ти го дари. Тя е хитра, но само за добро, и по-добре да не заблъзваш хитрините ѝ. Тя е цялостна, но все недовършена. Така както тя твори, може да твори вечно.

На всяко нещо тя се явява в особен вид. Тя се крие под хиляди имена и названия, но винаги е една и съща.

Тя ме е въвела в живота и тя ще ме изведе от него. Аз напълно ѝ се доверявам. Нека да прави с мен, каквото иска. Тя няма да намрази собствено то си творение. Аз още нищо не съм казал за нея. Тя обаче вечно е казала кое е истинно и кое - не. В това е цялата ѝ вина и заслуга.

Гътот

Разумното сърце срещу „синдрома на десния крак“

Синдром е термин, обозначаващ съвкупност от симптоми, свързани с болестно състояние и проявяващи се едновременно. Болестното състояние е отклонение от равновесието и естествените процеси. Този термин ми дойде наум тази година, когато слушах и четох някои мнения в областта на Паневритмията, свързани с правилото, че „всяко упражнение в Паневритмията започва със стъпка напред с десния крак“. Преди десетина години във фокуса на вниманието беше упражнението „Изгрява Слънцето“. След време, особено след публикуване на архивните снимки, на които се вижда, че Ярмила Менцилова „отваря“ ръцете си напред на ляв крак, спорът позагълхна. Явно си казаха думата и здравият разум, както и заразената все пак традиция в Братството. Сега обаче „правилото за десния крак“ се пренася върху първите десет упражнения, с тенденция те да бъдат нагласени така, че всяко да започва с десния крак. Това обаче се оказва невъзможно поради нечетния брой на тиковете на упражнения 6, 7, 8-41 такта. При това положение упражненията „Освобождане“ и „Чистене“ няма как да започнат с десен крак. Привържениците на правилото „всичко на десен крак“ имат само един изход: да се смени музиката, т.е. броят на тиковете да стане четен - 40 или 42; има предложение и за 38. Всъщност и тези предложения не са нови, по-скоро биват възобновявани. Точно музиката на Паневритмията обаче е най-фиксраната част от нея. От трите компонента тя единствено е дадена със сигурност изцяло от Учителя. Той е „свалил“ първо музиката,

след което са дошли другите две съставки: движения и текст.

Странно е, че някой може да поставя изобщо въпроса за „корекция“ в броя на тиковете при наличие на два записи на нотния текст на Паневритмията: от 1938 г. и от 1941 г., издадени по времето на Учителя. Освен това няма сведения някой от музикантите, свирели в продължение на десетилетия в кръга на Паневритмията, да е свирил по друг начин. Тук понякога се цитира аранжиментът на Димитър Грива, който е правил концертен запис на Паневритмията с радиооркестъра на Монте Карло. Не е ли лесно да се сетим, че при един концертен запис музикантът има свобода на действие, защото тук темпата и тиковете не определят стъпките на танцуващи хора?

Скоро една по-възрастна жена ми каза загрижено: „Знаеш ли, за първи път се посяга на музиката, а тя е дадена лично от Учителя“. Всъщност въпросът за тиковете не би бил изобщо обсъждан, ако с него не беше свързано онова, което за себе си нарекох „синдромът на десния крак“. Замислих се какво всъщност стои зад него? От беседите знаем, че дясната страна на тялото представлява мъжкия, активния, електричен принцип, свързан с ума; докато лявата страна представлява мекия, женския, магнетичният принцип, свързан със сърцето. В сегашното общество умът има надмошне - в споровете всеки иска да блесне с активния си ум, знаене, начетеност, съобразителност. Наистина живеем във времето на обективния ум, победа на всяка цена - „синдромът на десния крак“.

В томчето „Езикът на Любовта“, което ще се чете тази година на Рила, Учителя прави интригуващо изказване. Той говори, че евангелският израз „Сине Мой, дай Мисърцето си“, се отнася за жената, че хилядолетия наред Господ е работил върху нейното сърце и сега едва започва да обработва сърцето на мъжа. Жената ще му помога в тази дейност. Е, значи лявата страна на тялото не е за изхвър-

ност в една спретната картина. От беседите обаче знаем, че Разумността е друго нещо. Учителя въвежда термина „разумното сърце“. Сърцето изразява принципа на Любовта и оттам - на саможертвата. Сърцето е губещият, защото е готово да се жертва. В съвременното общество никой не иска да губи и малцина биха се пожертввали, оставяйки победата на другите. За отбелнязване е, че повечето от хората, активно пропагандиращи „всичко на десен крак“, са доста амбициозни, начетени, интелигентни и умеят да боравят добре с цитати и логическа аргументация, готови са докрай да защищават тезата си. Да, принципът на обективния ум, победа на всяка цена - „синдромът на десния крак“.

Биха ми отговорили, че все пак е казано да се започват упражненията с десния крак. Да, в началото, когато първите 10 упражнения са се играли с прекъсване. В един момент Учителя ги е слял в едно - при „Първия ден на пролетта“ музиката тече непрекъснато; на фона на спокойните ритмични стъпки само движението на ръцете се променят. Защо и кога Учителя е слял първите десет упражнения в един цикъл? Дали са интересни въпроси, обсъждани са в комисията по Паневритмия, обект са на духовни изследвания и ако искате да ги обсъдите, поговорете например с Николай Конакчиев, който има интересни разработки върху първите 10 упражнения. Те заслужават да са тема на отделна статия.

Връщам се обаче към „десния крак“. В томчето „Служене, почит и обич“ Учителя говори за науката за правилните движения, която хората ще изучават в бъдеще и

ще знаят кога с кой крак да тръгват: когато искат да извършат нещо с любов и саможертва, те трябва да тръгнат с левия крак. Не цитирам дословно - и нека да кажа ясно, че не пледирам да започваме паневритмичните упражнения на ляв крак. Просто нека да се стремим да запазваме естественото равновесие, съществуващо в Природата и отразено в Па-

невритмията. Да не го заменяме с изкуствено създадени спорове. В споровете ни въвлича обективният ум. Той рови, оглежда, подрежда, анализира. Това, разбира се, е необходимо за проявената действителност. Сърцето обаче ни отваря към истинската реалност - тази на вътрешните измерения. Учителя е дал едно духовно музикално упражнение, което обединява ума и сърцето и което впоследствие е включил в Паневритмията. Това е „Мисли“. Как са съчетани умът и сърцето в него?

Неотдавна в популярните статии, свеждащи знания от предните фронтове на науката, се заговори за фигурант торус. В сп. „Житно зърно“, бр. 24/2011 г., е публикувана статия, в която са приведени научни изследвания, доказаващи, че човешкото сърце образува електромагнитно поле под формата на торус. В последните месеци много на шума филмът „Thrive“ (вече и с български субтитри). В него се споделя тезата на водещи физици, които разглеждат торуса като „матрицата на живота“. А какво представлява торусът? Точно движенията, които правим с ръце предъврдите си, пеейки: „Свещени

мили за живота ти крепи“. Да, отново Учителя със своята висша сетивност върви крачка пред науката, която вече догонала духовността. И така - навсякъде единство и хармония. Ум и сърце са създадени да работят във външната кохерентност и хармония. Това е и повелята на времето. То е задачата на всички нас, живеещи в тези интересни години. А останалото са просто игрите на активния човешки ум, който не може да остане спокоен, освен ако не е школуван.

Преди години брат Нестор Чуклев, който си замина на повече от 90 години и който беше играл Паневритмия при Учителя на Изгрева и я играеше всеки ден, лято и зима, ми каза нещо важно, кое то искам да споделя за финал. Тогава „синдромът на десния крак“ се вихреще около „отварянето“ в „Изгрява Слънцето“. Кипяха аргументите. Аз наблюдавах как той просто се отглежда настраши и веднъж го попита: „Зашо не им кажеш как е, ти си играл на Изгрева?“. Той махна с ръка: „Остави, не се въвличай в спорове“. После постотя малко замислен и добави: „Когато преподаваш Паневритмия, казвай на хората да играят наистина, от сърце, защото тогава светлите същества ще дойдат да играят с тях и ще останат да им помогат в живота“. Какво значи „да играем наистина“? Разумното ни сърце чака да го послушаме. Със сигурност тогава споровете стихват, защото чрез Разумното сърце говори светът на единството. Разумната Природа чака човекът да се отвори и да постигне това единение, което е първата крачка към Новата епоха.

Светла Балтова

Братска среща на Сините камъни

На 14 и 15 юни се проведе братска среща на Стара планина, местността Сините камъни, организирана от Сливенската група. Тази местност е със специална енергетика и има важно място в историята на Братството. Ето какво пише Боян Боев за нея: „Първото летуване на планината с Братството беше през 1920 г. в Стара планина. Опънаха се палатки на Сините камъни, присъстваха предимно братя и сестри от Сливен“. „Мусала е голяма електрическа батерия, а Сините камъни в Сливенския Балкан са магнитични“ („Акордиране на човешката душа“, т. 1, стр. 37; т. 2, стр. 210). Учителя каза, че има едно магнетично течение, което иде от Хималайлите и минава през областта на Велико Търново, откъдето се спускат няколко клона магнетични течения в разни посоки. Един клон отива към Сините камъни при Сливен, оттам продължава към Айтоските върхове и по-нататък. Друг клон отива към Света гора и т.н.“ (Б. Боев, писмо от 10.11.1950 г.).

И наистина, жизнената сила на тази местност, духовното присъствие при утринните молитви и в кръга на Паневритмията, братското общуване, разходката до връх Българка, благоразположението на домакините и красотата на пролетната природа тук донесоха изobilна благодат и обнова за всички през тези дни.

Възможност за размисъл и вникване във висшите фило-

При изворите

Организатор на братската среща край Бузлуджа през тази година беше групата от Габрово. Срещата се проведе на 30 юни и 1 юли и премина в дух на радост и сливане с Природата. Повече от 130 прия-

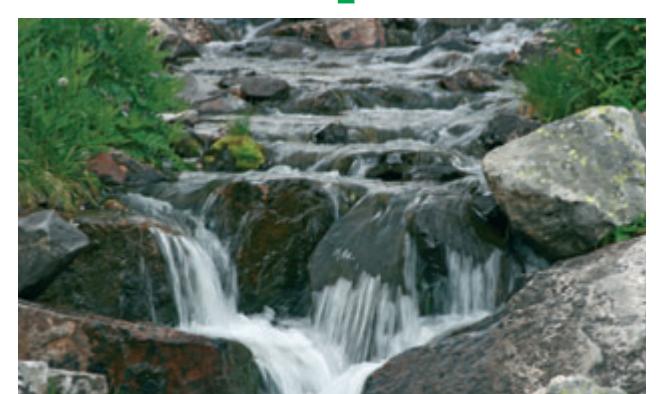
тели от Габрово, Казанлък, Стара Загора, Враца, Варна, София, Шумен и Русе се обединиха през тези дни при посрещането на слънчевия изгрев, в кръга на Паневритмията, по време на концертите и при разговорите за онези неща, които ни превръщат в едно цяло...

Лекцията на Георги Стойчев, изследваща номерологично песента „Фир-Фюр-Фен“, концертът с музика от Учителя, който Теменужка и Георги Стойчеви изнесоха, ангелският глас на сопраното Петя Младенова, слънчевият паневрит-

мичен танц - това бяха моментите, в които всички ние се притаяхме в душите си заедно с диханието на Балкана, където чистата вода и големите букови дървета станаха част от красотата на тези мигове, пълни с благодат, мир и хармония.

„Беше много хубаво!“ - С тези думи си тръгваха приятелите от различните краища на България. Всъщност винаги е хубаво, когато сме заедно там, горе, в планината - при изворите!

Ивелина Елмазова

Пътеки за душата

(Отзив за песенния сборник на Марин Камбуров „Един живот с песен“ 2012 г.)

Благородният импулс на група последователи на Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно) и членове от семейството на композитора и певеца Марин Камбуров родиха този сборник с песни, създадени и изпълнявани половин век от дългия и плодоносен жизнен път на техния автор.

От снимката на Марин Камбуров, поместена в самото начало на сборника, ни гледа един мъж във възрастта между младостта и зрелостта, с високо чело и ясни, умни очи. Мъж, чиято духовна красота ни разкрива не само осанката му, но и последващото съдържание на това издание. Един посланик на музикални откровения от извесните селения на Духа - откровения, проправящи пътеки за душата към Божественото.

Потребността на Марин Камбуров да се изразява чрез музика и слово блика от най-дълбокото му вътрешно „аз“, нарича форма на изказ в

тези над 200 негови авторски песни и достига до сърцата на слушателите, запленени от искреността, melodичността и проникновението на неговите творби. Хора с таланта на М. Камбуров са призвани да будят най-съкровените трепети на личността, да издигат съзнанието в полет към небесното, да пречистват и обновяват и най-изтраните души. Техен мора-

лен дълг е да дават на близкия най-доброто от себе си: безкористно, всеотдайно, възвисяващо. Съдбата им е да бъдат факли с безсмъртен пламък в лабиринтите на живота.

Когато един велик духовен Учител слезе в плът на Земята, той мигновено се превръща в духовен център на своето време, в могъщ трансформатор на космически енергии и катализатор на процеси на всички равнища на действителността. Неговото жизнено дело, проповедта му и личният му пример стимулират разцъфтяването на заложбите и способностите, скрити във всяко човешко същество. В случая безспорната музикална дарба на М. Камбуров се разгръща под благодатната светлина на

Словото и присъствието на Учителя Беинса Дуно. Обект на песенното творчество на композитора са именно всемирните принципи и истини, изграждащи канавата на това Божествено Слово.

Всеки нов работник на Господната нива е добре дошъл в нашата епоха на съдбовни промени. Всеки принос пред олтара на Доброто и Красотата е достоен за насърчение и възхищение. Всяко житейско дело, разкриващо истинския смисъл на земния ни път, се вгражда - незаменимо и със собствен облик - във внушителния замисъл на Твореца.

Златната дира, останена от М. Камбуров в музикалната съкровищница на България и планетата, е неговият дял в осъществяването на Божия план за човечеството. Принос, който нито молец го яде, нито ръжда го хваща - пътека от светлина към тайната на бъдните дни.

Константин Златев

МАРИН КАМБУРОВ

ЕДИН ЖИВОТ
С ПЕСЕН

Песента на Марин Камбуров е лично послание, преживяно, състояние на духа. Всеки може да запее тази песен, ако тя съответства на неговото преживяване в момента. Тя продължава живота си в съответния човек и той може да я изпее на своята душа. Не може да я даде на друг, ако другият не я приеме като лична. Това е изповед, без претенция за сцена и внимание, изповед, необходима за душата.

В този сборник е събрана мъдрост за много житейски ситуации. Някои от песните са обръщения към Бога, молитви или формули, по-скоро речитативи, отколкото песни. Това са изпети мисли. Други са ясни, запевани, валсови, маршови или в народен дух.

Нова братска песен

На 27 май 2012 г. се навършиха 110 години от рождението на брат Марин Камбуров - един от второто поколение ученици на Учителя Петър Дънов, които оформят мирогледа си, израстват и укрепват духовно в светлината на Словото му. Това Слово става извор на творческо вдъхновение, от което през годините на живота на Марин Камбуров се раждат повече от 200 песни. За да съхраним духовното му наследство и да го направим достъпно за неговите почитатели и за по-младите братя, които не го познават, съставихме сборника „Един живот с песен“. Повече от 10 години проучвахме нотни ръкописи, слушахме архивни записи и обработвахме неговите песни.

Изказваме сърдечна благодарност на всички приятели, които ни съдействаха за издаването на сборника, и по-специално на музикалния педагог Иво Бонев - за прецизната редакция на песните, също и на д-р Иван Джеджев - за предпечатната подготовка и компютърния дизайн. Поздравяваме и всички всеотдайни работници на Божията нива с една от ненотирани песни - „Основа здрава“:

Душата си на Бога подари,
Нему да служи винаги!
На основа здрава - Любовта,
живота нов гради през вечността!

Гради живота нов
без шум, без глас, без зов,
като сънчев лъч
служи, служи с Любов!

Препоръчваме на читателите на в-к „Братски живот“ отзива на Константин Златев за сборника „Един живот с песен“, който съдържа нотирани основната част от песните на Марин Камбуров.

Съставители на сборника:
Стеванка Делкинова - Камбурова
Детелин Делкинов

Снимките към отзива за братската среща в Мърчаево „Най-красивият ден“, публикуван в бр. 5, са от 2010 г.

лен и духовно богат човек, затова всички търсехме нейната подкрепа. Д-р Иван Иванов и Анета ни дадоха добрия пример в живота и отвориха съзнанието ни за великото Учение на Учителя. Дългите разговори преминаха неусетно като един миг, душите ни жадно попиваха думите им. Докторът винаги започваше с едно пространно въведение към темата, след това Анета вникваше в нея с дълбочина и прозрение, откриващо нови хоризонти към духовното. Така ние достигахме до основа окултно познание, което ни даваше сила да вървим по избрания път.

Неповторима беше атмосферата на този дом. Къщата на два етажа сякаш беше определена да приема хората от Братството: малка приемна и стая за гости на първия етаж; на втория етаж - голяма дневна, където при определени случаи се из-

насяха концерти.

Аз влязох в този дом през пролетта на 1982 г. и бях радушно приет като дългоочакван брат. Разговорите, които продължаваха всяка вечер,

си спомням ясно и досега, след 30 години. Тук, в дома на семейство Иванови, търсещата душа на

мираше извора на Божието Слово. Анета с тих

и спокоен глас говореше за историята на Бялото

Братство през вековете, за съвременната ситуация и за бъдещото развитие на човешката цивилизация.

Зареждаше ни с мъдър оптимизъм, че всичко ще се промени към по-добро.

Попитах и други приятели какво мислят за Анета и доктора. Те ми отговаряха: „Около тази жена имаше ореол“. „Тя беше светица“. „Много чисти и много скромни хора“. „Ние ходехме като на школа в този дом“. А Вили от Дупница разказа

следното: „Ние всички пристигахме кисели и разказвахме нашите проблеми. Анета ни изслушваше и заключаваше: „Много хубаво“. Итога всичко се променяше по някакъв магически начин - ние ставахме весели и бодри“. Анета имаше способността да трансформира тези състояния по един лек и непринуден начин. Със самото си присъствие лекуваше.

Видимо слаба, крехка и нежна, тя носеше мощн

дух, проникващ навсякъде, където се насочваше нейната мисъл, а ние се кърхехме в аурата ѝ и чувствахме здрава опора.

Анета превеждаше окултна литература от френски на български език. Също така тя имаше и една добре изградена система за духовна

работка на ученик на Бялото Братство, която упражняваше прилежно всеки ден, без изключение.

Докторът и Анета споделяха с нас своите опитности и това беше насящо

за духовното ни израстване.

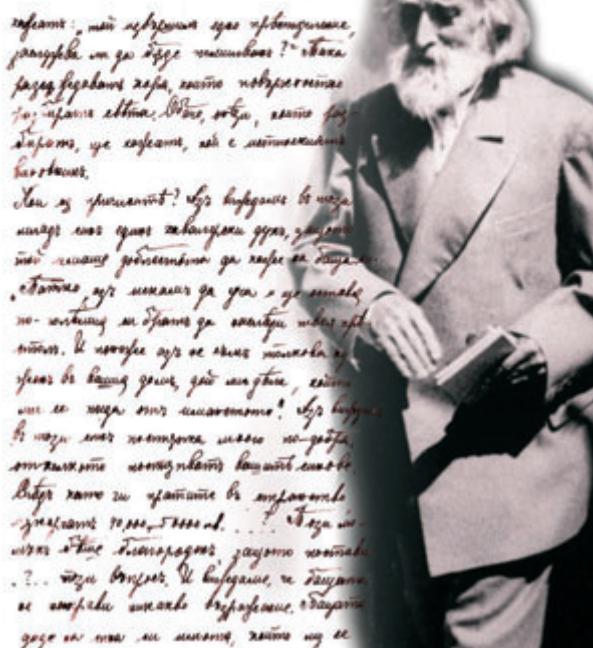
Невъзможно е да се опише обаянието на двамата. Те живееха в една духовна симбиоза и това им придаваше голяма сила.

Други такива хора, с такова духовно въздействие, аз не срещнах досега.

А. Атанасов

Учителя Петър Дънов СИЛА И ЖИВОТ

том 6

В последния том от неделните беседи представяме на читателя още един лъч от духовното пространство, към което Учителя насочва умовете, сърцата и душите ни - пространство, което всеки човек търси дълбоко в себе си, събирайки възможното с невъзможното, видимото с невидимото, делничното с извънредното. Тази книга представлява още една крачка от нашето съзнателно усилие нагоре, към онзи връх, който чрез Христовия импулс и Христово-то слово се превръща в сила и живот за нас.

Петър Дънов
Учителя

Възможни неща

Младежки окултен клас
година осма

„И тъй, не слагайте прегради между душата си и Бога; не слагайте времето и пространството като препятствие за реализиране на вашите идеали - това, което е невъзможно днес, след милиони години ще бъде възможно. Каже ли някой, че и след хиляди години не може да постигне своя идеал, това показва, че той е обикновен човек с ограничени възможности и условия. И тогава казвам: невъзможното за човека е възможно за Ангела. Всяко нещо, допустимо за човешката мисъл, може да се реализира; не слагай в ума си мисълта, че може нещо да не се реализира днес или утре, но кажи си: „Всичко в живота е възможно и постижимо“. Думата „невъзможно“ внася в човека обезсърчаване и обезсилване. На каквато и мъчностя да се настъкнеш, кажи си: „Всичко е възможно!“.

ПЕТЬР ДЪНОВ УЧИТЕЛЯ

УТРИННО СЛОВО
(1930 - 1932)

Абсолютната истина

Поредицата Утринно слово на Издателство „Бяло Братство“ ще представи в двадесеттото издание утринните беседи на Учителя Петър Дънов в тяхната хронологична последователност на изнасянето им от 1930 до 1944 година. Томовете целят да съберат всички утринни слова през школните години, без да повтарят обема на предишните издания. Многотомникът ще даде възможност на читателя да се запознае с вълнуващите проповеди на Учителя, които съпътстват лекциите от класовете на Школата и вдъхновено допълват окултното знание, предадено в нея. Вече излезе от печат том I от поредицата - „Абсолютната Истина“, която съдържа утринните беседи от 1930 до 1932 г. Програмната беседа в книгата ни припомня една от свещените повели на Учителя към неговите ученици: „Ще скъсате връзките си с лъжата. Ще се разведете с нея.“

Петър Дънов Учителя

Великата майка

Издателство Бяло Братство

„Великата Майка“ е сборник от тридесет и шест беседи на Учителя Петър Дънов. Изнасяни в продължение на шестнадесет години (1917-1932), тези беседи са били предназначени за особен кръг слушатели - омъжени жени и духовни сестри. Държани са в следобедни часове на четвъртия ден от седмицата, поради което Учителя ги нарича четвъртъчни беседи. Съдържащите се в тях наставления, упътвания и методи за духовна практика ги определят като специфичен лекционен курс на езотерична школа, въпреки че предхождат с пет години официалното откриване на Школата на Всемирното Бяло Братство през 1922 г.

...Всички сърца са ноти в

Божествена симфония

Песни на Жела Николова

Когато вятърът задуха,
кога реките потекат,
цветя когато разцъфтяват,
растения кога растат,
тогава музика се чува,
светът трепти в хармония
и всичките звезди са ноти в
Божествена симфония.

Песните на Жела се раждат спонтанно и неусетно. Дошли от един по-висш, неземен свят, те са откровен изказ на нейната душа да изяви непреходното, Божественото. И така ден след ден, в продължение на десетина години, песните надхърлят 300. Те са един необятен свят от народни мотиви, окултни природни картини, молитвени откровения. Запяват се лесно и непринудено, носейки силен емоционален импулс, преучиват и зареждат.

СВЕТИНА ЛИЛИ ДИМКОВА И ДВИЖЕНИЕ

LILLY DIMKOVA LIGHT AND MOTION

Албумът на Лили Димкова се издава по случай 100-годишнината от „Завета на цветните лъчи на светлината“ и 80-годишния юбилей на художничката. Той не просто събира в себе си произведения на изкуството (макар че в точния си смисъл дефинира това), а по-скоро разтваря, дарява, изпраща - разтваря пред очите на зрителя други нива на движение на светлината; дарява щедро цветове, образи и видения, докоснати в различни измерения; изпраща послание, че този свят не е просто устроена материя, а една жива, подвижна, разумна енергия, която непрестанно търси път към нас и ние трябва само да отворим духовните си очи, за да прекосим условното пространство, което ни дели от нея.

Под печат са книгите „Ключът на живота“ - ООК 8 г.; „Сеятелят“ - УС т.2, „Мисли за всеки ден 2012-2013 г.“, „Светът на Великите души“, „The language of the Love“, „В Царството на Живата Природа“ - сборник статии от Учителя.

Редактор: Соня МИТЕВА - 0897847649

Коректор: Спаска МИХОВСКА

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА

За контакти: 0888228720, 0897847645;

5300, Габрово, ул. „Проходна“ 11

e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.